

PERIODIEK

Lid van [EWFC](#)

Een uitgave van het "College van Keurmeesters"

Lid van [IFEH](#)

Van de redactie:

Beste collega's,

de eerste helft van 2006 ligt alweer achter ons, en voorzichtig kunnen we een tussentijdse balans opmaken. Er gaat nog steeds veel mis, er gaapt een immens financieel gat voor de VWA en allerlei systemen die waren bedacht om het werk beter en gemakkelijker te maken blijken dat echt niet te zijn. Toch moeten we ook de positieve kanten niet vergeten. Er is werk gemaakt van integratie, mensen beginnen hun plaats te vinden, en langzaam zien we de nieuwe organisatie vorm krijgen. Dat bouwen moeten we samen doen, er ligt een taak weggelegd voor de mensen die in de buitendienst hun werk doen om daar aan te werken. Toch zal ook onze directie hierin meer moeten investeren, er hangt nog teveel een sfeer van de "oude" RVV cultuur. Het College en haar leden willen hierin ook graag een rol spelen met ideeën en plannen, maar dat dient wel serieus genomen te worden.

In deze uitgave aandacht voor onze trip naar Terschelling, en de Algemene ledenvergadering in Almere, en we kijken vooruit naar de najaarsvergadering bij het NFI in Rijswijk op 8 november a.s.

Na deze Periodiek kunt u lekker op vakantie.

Ik wens u veel plezier waar u ook heengaat.

Jan Homma

In deze Periodiek: blz.

<i>van de redactie-colofoon</i>	1
<i>van de voorzitter</i>	2
<i>vak apart???</i>	3
<i>Dublin 2006</i>	4
<i>aankondiging najaars vergadering</i>	7
<i>oproep kandidaten</i>	7
<i>Terschelling 2006</i>	8
<i>seniorenhappening</i>	11
<i>lief en leed</i>	15

Voor kopij, ideeën en wensen kan je mailen naar:

jan.homma@vwa.nl of info@collegevankeurmeesters.nl

kijk ook op onze website: www.hetcollege.nl

van de voorzitter

---

beste collega's,

Velen hebben de plannen voor de vakantie al klaar of zijn al onderweg, en het is tijd om te ontspannen.

De eerste helft van 2006 was in de werksituatie er een met haperingen.

Een aantal zaken lopen stroef en het kostte dan ook veel energie en inventiviteit om aan onze doelstellingen te voldoen. Na de vakantieperiode zal er ongetwijfeld van ons verwacht worden om een eindsprint in te zetten.

Reden te meer om de accu op te laden tijdens de vakantie.

De politiek maakt het ons ook niet gemakkelijk. Het lijkt er op dat het onze pas gevormde organisatie de tijd niet gegund wordt om zich goed vormen. Het is de vraag of de consument die onze belangrijkste doelgroep is hierbij gediend is. Dagelijks doen wij ons best dat de consument veilig kan consumeren. In de media verschijnen artikelen die vaak niet de werkelijke situatie weergeven. Onlangs was een kamerlid van een regeringspartij met mij op inspectie bij een bakker en een horeca bedrijf. Er was voldoende tijd om onze werkwijze uit een te zetten en ik kreeg de gelegenheid uit te leggen dat een aantal media uitingen niet op waarheid berusten en zo een verkeerd beeld over onze organisatie afroepen. De dag is goed verlopen en had zijn nut gehad zodat er nog een vervolg komt. Wat kunnen wij doen in deze roerige tijden, gewoon ons werk goed doen. Daar heeft de consument het meeste baat bij en daar gaat het om.

In het najaar wordt er een bezoek gebracht aan het NFI in Rijswijk bij Den Haag waar de heer Gerrit van der Haar, een ex-directeur van de Keuringsdienst van Waren, onze gastheer zal zijn.

Het doet mij plezier jullie te kunnen mededelen dat onze directeur uitvoering de heer Rob Dortland een deel van de dag aanwezig zal zijn.

Allen een prettige vakantie toegewenst,

Jan Hulshoff (voorzitter)

Glijbaaninspecteur

Tien keer zittend en tien keer liggend glijdt de inspecteur naar beneden.

■ TEKST: RIK KUIPER

Een zwembroek met het logo van de Voedsel en Waren Autoriteit heeft Hans Bervoets niet. Maar hij kreeg wel een handdoek van de zaak.

Snelheidsdruifvel

Natuurlijk willen we een maximale kick uit een glijbaanritje. Hoe gaan we dan zo snel mogelijk naar beneden? 'Door op je hielen en schouderbladen te leunen', weet Hans Bervoets. 'Zo heb je de minste wrijvingsweerstand.'

die zijn gebouwd na 2000, mogen niet meer in het gewone zwembad uitkomen. Dat is om te voorkomen dat iemand die uit de glijbaan komt, tegen andere zwemmers botst.'

Meteen klimt Bervoets weer met de trap naar boven. En dan zoekt hij opnieuw door de koker. Al glijdend voelt de inspecteur met zijn handen aan de naden tussen de schaaldelen, waaruit de waterglijbaan is opgebouwd. 'Als er nog ruimte tussen zit, kan je pink blijven haken. Die kan breken of kneuzen. In het ergste geval ben je hem kwijt.'

Als Bervoets twijfelt over de veiligheid van de glijbaan moet hij, volgens het protocol, tien keer zittend en tien keer liggend naar beneden. Maar vandaag valt het allemaal mee. Na twee afdalingen houdt Bervoets het voor gezien. 'Dit is een prima glijbaan. De naden waren netjes dicht. En ik kwam geen stroeve plekken tegen. Dat is belangrijk, want iemand mag niet stilstaan. Dan kan van achteren iemand tegen hem opbotsen.'

Voordat ze afscheid nemen, doet de glijbaaninspecteur nog een opmerkelijke bekentenis: hij heeft geen zwemdiploma. 'Ik ben er vroeger nooit aan toegekomen. Toen ik jong was, had ik watervrees.'

vakapart@questmag.nl

Meer informatie

www.vwa.nl: website van de Voedsel en Waren Autoriteit.
www.waterpref.info: met onder meer een overzicht van waterglijbanen in Nederland.

Hans Bervoets (37) houdt zich vast aan de stang boven het grote ronde gat in de muur. Dan gooit hij met een soepele zwaai zijn voeten naar voren. In zijn donkerblauwe zwembroek landt hij op het lichtblauwe polyester. De stroom water duwt hem voort. De eerste meters zet hij nog twee keer met beide handen af. En dan verdwijnt hij de bocht om, uit het zicht. Na zijn vertrek springt het stoplicht boven de glijbaan op rood. Zo weten wij, de achterblijvers, dat hij nog onderweg is. Pas als het licht van het doseersysteem op groen springt, mogen wij onszelf gaan lanceren. Want dan is het botsgevaar geweken.

Ook ballenbak wordt getest

Het is eer ochtend op een doordeweekse dag. In het Utrechtse zwembad Den Hommel is het nog vrij rustig. Bervoets is er

net onaangekondigd gearriveerd. 'Wij komen om de waterglijbaan te inspecteren', vertelt hij de beheerder. Ongeveer twee keer per jaar controleert hij de dertig zwembadglijbanen in zijn regio. Hij en tien andere controleurs zijn bij de Voedsel en Waren Autoriteit verantwoordelijk voor de veiligheid van speeltoestellen. Daar vallen niet alleen waterglijbanen in zwembaden onder, maar bijvoorbeeld ook de klimrekken en wipkippen op buitenspeelplaatsen. 'De ballenbakken bij McDonalds doen we ook.' Direct na aankomst bekijkt hij

de logboeken, die zwembaden verplicht moeten bijhouden. 'Ze moeten opschrijven welke ongelukken met de glijbaan gebeurd zijn. En of er nog onderhoud is gepleegd.' Als de logboeken daartoe aanleiding geven, test hij de glijbaan daadwerkelijk uit. 'Maar soms doe ik dat ook steekproefsgewijs.'

Pink kan breken

Na een onstuimige reis door de zeventig meter lange buis in Den Hommel plonst Bervoets in het water van de skim-out, het speciale opvangbad. 'Glijbanen

Hoe word ik glijbaaninspecteur?

Ook in zwembroek naar je werk? Dan heb je in elk geval een technische MBO-opleiding nodig. Want voor het consta-

teren van de mankementen is technisch inzicht vereist. Hans Bervoets: 'Daarnaast heb ik bij de Voedsel en Waren Autoriteit

een interne opleiding gehad voor het keuren van speeltoestellen. En ik ben ook opgeleid tot buitengewoon opsporingsambtenaar.'

Quest gaat elke maand op zoek naar onalledaagse beroepen. Volgende maand: de 'decorateur'.

Heb je zelf een onbekend, maar interessant vak? Of ken je iemand met een 'vreemd' beroep? Stuur dan je tip naar vakapart@questmag.nl

9th IFEH worldcongress - Dublin

Zoals inmiddels bekend bij jullie is het College al enige jaren lid van de IFEH – International Federation of Environmental Health.

IFEH is de enige overkoepelende organisatie in de wereld waar professionals die werkzaam zijn op het gebied van water (zowel voor gebruik als afvalwater), milieu, bouw- en woningtoezicht en het toezicht op de voedselketen, verenigd zijn.

Iedere 2 jaar organiseert een van de aangesloten leden in samenwerking met IFEH een zogenaamd wereldcongres. Waren we vier jaar geleden in San Diego, twee jaar geleden in Zuid-Afrika, dit jaar had Dublin de eer om zich te bewijzen.

En dat is ze uitstekend gelukt.

Zoals gebruikelijk komen de vertegenwoordigers van de aangesloten leden (federaties en verenigingen) maar ook individuele leden en vertegenwoordigers van universiteiten uit de hele wereld naar de Algemene ledenvergadering en de bestuursvergadering voorafgaande aan het congres. In totaal 52 leden waren vertegenwoordigd op een zaterdag en zondag in juni, in een prachtige zaal van het Dublin Castle, een soort werkpaleis van de gemeente Dublin, die deze en andere vergaderruimten geheel belangeloos ter beschikking had gesteld voor het weekend.

De zaterdag stond volledig in het teken van de nieuwe strategie voor de komende 5 a 10 jaar voor IFEH. En zoals tegenwoordig gebruikelijk hadden wij ook een extern adviseur ingehuurd om het proces te begeleiden. Gelukkig maar, want persoonlijk denk ik dat er anders weinig terecht was gekomen van deze dag, niet iedereen is kennelijk gewend aan strategie bepalen en toekomstvisies ontwikkelen.

De zondag was gereserveerd voor de Algemene ledenvergadering en gezien de lange agenda was het nog knap dat we slechts 15 minuten meer tijd nodig hadden dan wat die dag gepland stond. Na afloop was het snel even omkleden, want om zes uur startte een receptie die door de gemeente Dublin werd aangeboden en waar de burgemeester zelf even langskwam om de gasten te verwelkomen en hier en daar wat handen te schudden. Uiteraard ontbrak de bekende Ierse muziek en dans niet.

's Avonds was door onze Ierse collega's van de Foodsafety Authority een uitstekend diner verzorgd in het district Temple Bar in Dublin. Iedereen die Dublin ooit heeft bezocht, weet dat die plek garant staat voor leuke restaurants, veel bars en veel lallende mensen en lawaai. Opvallend was de grote hoeveelheid "hens" die daar in groepsverband de vrijgezellennacht van een van de dames kwamen vieren.

Er is daar nog wel wat werk voor DHT'ers, mede door het strikte rookverbod (ook in de horeca) in Ierland.

Op maandag begon dan echt het congres. Bijna 500 mensen hadden zich laten registreren en dankzij de inzet van het professionele bedrijf Conference Partners, liep alles op rolletjes.

Het congres vond plaats in de hoorzalen op de campus van Trinity College, de prestigieuze universiteit van Dublin, waar de delegatieleden ook waren ondergebracht. Voor een weekje weer even terug naar school dus.

De openingceremonie was zoals gebruikelijk weer een hele show en was indrukwekkend. De opening werd verricht door een bekend schrijver en sportjournalist uit Ierland, genaamd John O'Shea, die op zeer eigen wijze de situatie in de wereld op de korrel nam, en tegelijkertijd verbanden legde naar ons werk.

Zeer humoristisch, en een zeer wijze les.

Na de lunch was het tijd voor de eerste zogenaamde parallel sessies, waarbij diverse sprekers hun presentaties deden.

De middag werd afgesloten met een officiële staatsreceptie, aangeboden door de Minister of Health and Children van Ierland. In de schitterende ontvangstzaal, welke dagelijks deel uitmaakt van het museum van Dublin Castle, werden we verwelkomt door een harpiste en een stijlvolle receptie.

Een rondje door het gebouw leerde dat ook de Ieren pracht en praal kenden, voordat de Engelsen ze begin 1900 probeerden uit te knijpen, en onderdrukten.

Later die avond werden we per bus naar de oude Jameson whisky distilleerderij gebracht, en na een, door een Nederlandse gids gegeven, uitleg over het maken van whisky in vroeger tijden, was het tijd voor een uitstekend diner, met opnieuw Ierse muziek en (river) dans. Het werd laat.

Na de zeer interessante parallelsessies op dinsdag, onder andere over de controle op de rookverboden in Ierland, de implementatietrajecten ervan en de gevolgen van tweedehands roken voor oa kinderen, vroeg ik me serieus af waarom er geen Nederlandse mensen van de VWA waren. Hier viel het nodige te leren. De Ieren liggen duidelijk voor op ons.

's Avonds was er een afspraak met de Australiërs in de lokale college pub, waar iedereen was uitgenodigd om kennis te maken met de organisatoren van het wereldcongres in 2008 in Brisbane. Ook dat beloofd weer een hoogtepunt te worden. Nadat iedereen was voorzien van de nodige koala's, "crocodiles" en de bekende hoedjes met vliegenverjagende kurkjes eraan vast, en een Fosters beer (have a beer mate) werd er gezongen op oa de melodie van Waltzing Matilda.

Woensdag was de dag van de technical visits. Op het programma stonden bezoeken aan een nieuwbouwproject van de gemeente Dublin, een bezoek aan de nieuwe en oude afvalzuiveringsinstallatie, "Glanbia food industry", Iers marktleider op het gebied van zuivel en speciale voeding voor patiënten, "Cuisine de France", bekend van voorgebakken brood, en distributeur voor half Europa.

Tevens was er gelegenheid om een bezoek te brengen aan het hoofdkwartier van Food en Veterinary Office FVO, in Dunsany – Co. Meath. (foto)

Geen moeilijke keuze voor me, ik wilde eindelijk wel eens in de keuken kijken van onze grote broer. We werden hartelijk ontvangen door een keur aan Europeanen die daar werken. In de paar uur dat we er waren heb ik bijna alle landen voorbij zien komen. Na uitgebreid uitleg te hebben gekregen over de organisatie en werkzaamheden van FVO, was er alle gelegenheid om met een aantal aanwezige auditors te praten en discussiëren. Het toeval wilde dat een van de auditors kortgeleden nog in Zwijndrecht was om bij importcontrole te kijken. Ik moest de groeten overbrengen aan Ben Milder en zijn team.

Bij deze.....

Uiterst leerzaam en een verrijking.

Donderdag was de sluitdag van het congres.

Veel foodsafety op de planning en dus hoppen van de ene lezing naar de andere.

Inmiddels was uit Nederland Eric Konings en Linda van Rooij van de dienst Zuid gearriveerd. Eric en Linda werken voor S&O in Eindhoven.

Eric stond op donderdagmiddag op de planning om een lezing presenteren, met als titel: **"How can Foodsafety Authorities contribute to diet and health"**.

Eric werkt binnen de VWA onder andere aan het probleem van obesitas en voedingsgewoonten, en de invloed daarvan op onder andere jongeren.

Kennelijk wist hij mensen te interesseren, want het publiek bestond uit vele vertegenwoordigers uit niet minder dan 10 verschillende landen. Na afloop stond een vertegenwoordiger van de lokale pers hem op te wachten om nog wat vragen te stellen.

Goed werk Eric en Linda. Hier liggen wij duidelijk voor op de rest van Europa.

Na een biertje in de lokale pub (in een oud bankgebouw) was het 's avonds tijd voor het traditionele galadiner en feestavond.

Iedereen op z'n paasbest werd vervoert naar een grote feestzaal van de universiteit aan de rand van de stad, alwaar toespraken werden gehouden en awards werden uitgereikt. Na de officiële overdracht van de vlag aan Australië en een prachtig verzorgd diner was het tijd voor muziek en dans. Zangers van de originele riverdance groep en dansers brachten 8 eeuwen Ierland tot leven. Zoiets is imponerend, en dan te bedenken dat dit nog geen 10% van het hele riverdance gezelschap was.

Terwijl we gezellig nog even napraten met natjes en droogjes met de vele collega's uit de hele wereld werd het toch weer laat.

Dublin heeft andermaal getoond tot de koplopers in Europa te behoren. Niet alleen op menselijk niveau, maar ook in de organisatie, de vriendelijkheid en gastvrijheid hebben ze zich van hun beste kant laten zien.

see you in two years time in Brisbane, mate!

AANKONDIGING

Bijzondere Algemene ledenvergadering 2006

!!!!!!Schrijf in je agenda!!!!!!

Op woensdag 8 november vindt een Bijzondere Algemene ledenvergadering 2006 van het College plaats.

locatie: NFI te Rijswijk

Hieraan gekoppeld is een bezoek aan het Nederlands Forensisch Instituut, die voor ons tevens enige zaken gaan uitleggen omtrent forensisch onderzoek.

Een lunch is geregeld.

In de middag zal de heer Rob Dortland, directeur dienst Uitvoering ons bezoeken en toespreken.

De details van het programma, en bij wie en wanneer je je kan opgeven, volgen per E-mail.

! OPROEP !

het bestuur roept de leden op om zich kandidaat te stellen voor een bestuursfunctie.

tijdens de Bijzondere Algemene ledenvergadering op 8 november a.s. zal dit een punt van de vergadering zijn.

Gezien de verdeling van de diverse bloedgroepen en disciplines gaat de voorkeur uit naar leden die komen uit de ex-RVV, non-food medewerkers en vrouwelijke kandidaten.

Terschelling 2006 – uitwisseling met Duitse collega's

Al enige tijd stond de 2 jaarlijkse uitwisseling met onze Duitse vrienden/collega's met grote letters in de druk, druk, druk-gezinsagenda genoteerd.

Op maandag 24 april was het dan zover. De weekendtas en porte-monnaie goed gevuld, klaar om naar Terschelling af te reizen.

Met 4 collega's in 1 auto weet bijna iedereen de beste route, maar uiteindelijk bepaald toch Tom- Tom of een zusje daarvan hoe er gereden wordt.

Toch nog even een lichte twijfel als na de afsluitdijk Zurich opduikt, maar nee, ook dat ligt in Nederland. Kort daarna wordt Harlingen bereikt en bij het havengebouw zien we al snel de bekende en vertrouwde gezichten van de organiserende bestuursleden. Na een korte stadswandeling belanden we in een mooie kroeg aan de haven en al snel wordt het glas ter hand genomen om de vriendschappen te bevestigen.

Als uiteindelijk alle deelnemers klaar voor vertrek zijn is het tijd om in te schepen.

Rederij Doeksen heeft een mooie grote boot voorgevaren en een salon voor de gasten gereserveerd.

Kort na vertrek volgde een snelle lunch, ik heb horen fluisteren dat je op zee niet te veel moet eten, want je zou eens zeeziek worden.....

Om het gezelschap te overtuigen dat het nuttigen van dit maal niet tot ziekte of andere ongemakken kon leiden werd het HACCP systeem van de rederij in voortreffelijk Duits voorgedragen.

Na de officiële plichtplegingen was het tijd om op het zonnige panoramadek uit te waaien en gesprekken aan te knopen. Zonder het gemerkt te hebben zaten we al midden op zee of was het nou See, ich weiss es auch nicht Meer. Toch nog even lastig dat Duits.....

Nooit geweten dat die eilanden zo ver weg liggen. Maar dat geeft wel alle deelnemers een goede reden om 's avonds niet naar huis te kunnen gaan, zelfs al kom je uit Friesland.

Op het eiland aangekomen werden we door de hoteleigenaar opgewacht, alle bagage ging lekker makkelijk op de aanhangwagen en lopend bereikten we Hotel Oepkes. Tijd voor een welkomstborrel op het zonnige terras, je krijgt het weer dat je verdient, niet waar.....

Als we na een korte wandeling een stevige klim achter de rug hebben blijkt er ook aan de andere kant van de duinen een etablissement met terras aanwezig.

Als iedereen de zon heeft zien ondergaan, en ook de laatste consumpties betaald zijn is het tijd het diner in Hotel Oepkes te gaan gebruiken. Dat was geen straf kan ik u verzekeren, gemutlichkeit alom en ook de wijn vloeide rijkelijk over tafel.

Later op de avond was het tijd voor cultuur, want in alweer een andere eilandkroeg zou een Terschellinger muzikant met accordeon en luide stem voor veel vertier gaan zorgen. Aangezien er een gezamenlijk pot was gemaakt werd er niet enkel sinas gedronken.....

De voor ons nieuwe term "Compliance Assistance" werd op Terschelling al gepraktiseerd, want behalve Nederlandse en Duitse warenkeurders was zo ongeveer tout ondernemend Terschelling in dezelfde kroeg samen aan het biertje.

Langzaam viel de nacht over het eiland en werd het stil.

En zo was het toch weer vroeg dinsdagmorgenvroeg, langzaam opstaan, frisse douche, snel ontbijt, kortom een gebruikelijke start van dag bij dit soort uitwisselingen.

De taxibusjes stonden gereed om ons naar de kaasboerderij van de familie Cupido te vervoeren. Op de kaasboerderij was vrouw Cupido al druk in de weer met het kaasmaken. Gelukkig was daar ook nog Judith die de gasten van verse melk voorzag. Volgens mevrouw Cupido konden de Duitse gasten haar oer Hollandse uitleg prima begrijpen, maar voor de zekerheid werd alles door onze voorzitter in het Duits nagesynchroniseerd.

Na de uitleg in de kaasmakerij gingen we de stal in met boer Cupido, wat kon die man vertellen. Over iedere eilandbewoner, iedere koe, elk paard, over alles en nog wat en dan nog veel meer kon de boer smakelijk vertellen. Helaas, is niet alles is me bijgebleven, shoen-namie, aangespoeld lood, dames van de AID op koeienjacht in de wei, paardenhandel, vreemdgaan op het eiland (kan dat als iedereen elkaar kent ???), zelfs bij een bak met spijkers in de schuur hoorde een verhaal.

In een prachtige open paardenwagen namen we afscheid van de boer en boerin. Vanzelf komt dan dat liedje in je op: En maar kijken naar de kont van het paard..... Een prachtige rit door bos, duin en branding bracht ons naar het lunchadres voor die dag. Een aantal dames uit het gezelschap waanden zich Imelda Marcos, want de aangespoelde schoenen lagen nog steeds voor het oprapen op het strand. De lunch bestond uit de lekkerste erwtensoeep van het land, niks te veel gezegd, heerlijk. En nu maar hopen dat de Duitse vrienden niet denken dat die bleude Hollander altijd met mooi weer erbsensuppe op het strand eten. Maar ja, ik heb ook geen enkele Duitser kuilen op het strand zien graven.....

Met een goed gevulde maag zocht iedereen weer een plaats op de paardenwagen. En zo hobbelden we in een heerlijk voorjaarszonnetje over het natuurgebied de Boschplaat verder. Natuurlijk ontkwamen we niet aan een afzakkertje in het café van de Terschellinger beroemdheid, Hessel, wie heeft hier geen cd's van hem in de kast staan.

Bij het hotel aangekomen bleek dat de zon haar werk goed gedaan had, iedereen was flink verkleurd. Maar na wat rust en een goede verzorging konden we allemaal weer fit aan het diner verschijnen.

De gezamenlijke kas werd weer gevuld en zo kon ook de laatste avond in een prettige gelegenheid worden afgesloten. Is het u ook opgevallen dat de mensen die overdag nog worstelen met de taalbarrière, 's avonds in eens een stuk drukker praten. Met handen en voeten ontstaat er dan een Duits-Nederlandse conversatie waar ze in Scheveningen jaloers op zijn. En zo werd ook deze dag in goede sfeer afgesloten.

Na het ontbijt stonden de inmiddels vertrouwde taxibusjes alweer klaar. Dit keer werden we het bos in gestuurd, maar gelukkig was daar de gids die ons kon bijpraten over de cranberry cultuur op Terschelling. In het verwerkingsbedrijf werd ons via film en uitleg duidelijk hoe en wat de cranberry's verder verwerkt worden. In de bijbehorende winkel werd druk geproefd en gekocht.

Onvermijdelijk kwam met deze laatste excursie het einde van een paar mooie dagen op een fraai eiland inzicht. Ik moet u bekennen dat ik nooit eerder op een Waddeneiland was. Door de 2uur durende boottocht besef je goed dat je daar echt een beetje afgesloten van het vaste land zit, een apart gevoel. En dat gevoel is precies het gevoel dat je terugziet bij de eilandbewoners : geniet van de natuur, de rust en alles om je heen en maak je niet te druk. Een heerlijke levensstijl, het is zeker de moeite waard hier nogmaals van te gaan genieten.

Ik verheug me alweer op de volgende uitwisseling over 2 jaar in Duitsland!!
Veel dank en complimenten aan iedereen die deze prachtige trip heeft georganiseerd.

Frank van den Putte.
Dienst Zuid.

seniorenhappening 2006

HOE DICHTER BIJ DORT, HOE BETER HET WORDT.

Als je een dergelijke uitspraak doet kun je rekenen op een reactie. En die kwam er op Dinsdag, 9 mei 2006 tijdens de Seniorenhappening georganiseerd in de afdeling Dordrecht door Harm Dam en Ieke Lollinga. (zie Periodiek no. 240 van April 2006)

Er is mij, luid en duidelijk en extra beklemtoond, medegedeeld dat deze uitspraak niet helemaal oftewel verre van correct is.

Hoe het wel moet zijn ? Dat laat ik in het midden.

Wel zeker is het dat de happeningdeelnemers een prachtige dag hebben meegemaakt en dat allemaal rondom Dort.

Lang geleden werden Harm en Ieke er door Lieneke Hoonhorst op gewezen dat het mogelijk was een bezoek te brengen aan het nieuwe dienstgebouw van de Voedsel en Waren Autoriteit in Zwijndrecht. Wetende dat veel senioren in hun hart best deze dienst eens van binnen wilden bekijken, immers we blijven keurmeesters, leek het de heren een prachtige ochtendvulling voor de Seniorenhappening 2006..

Dus recent toegehaapt, afspraken gemaakt en een bewogen programmapunt was geregeld.

Dinsdag 9 mei 2006 leek het parkeren het enigste, kleine, probleem dat overwonnen moest worden en, voor een enkele, om precies volgens de routebeschrijving bij het gebouw te komen.

De organisatoren stonden buiten, genietend van de zon, de gasten te ontvangen en de juiste kant op te wijzen. De meeste bezoekers keken vol bewondering naar het immens grote gebouw met die wonderlijke vormen.

Binnen waren Inge Waisappi en Lieneke Hoonhorst met koffie en gebak van geweldige kwaliteit. Een ontvangst van grote klasse, hetgeen mij niet verbaasde, want Lieneke komt uit de horeca en weet dus wat lekker is.

Exact 10.30 uur, geheel volgens planning, werden we toegesproken door John Vliegthart, die de directeur moest vervangen. En dat was hem wel toevertrouwd.

Zonder geluidversterker sprak hij de ca. 50 aanwezigen toe, heette hen welkom en bracht ons op de hoogte van alles wat met V.W.A. te maken heeft. Uitvoerig maakte hij ons opmerkzaam op alle werkzaamheden die ondernomen werden en dat het niet alleen 'food' is wat de aandacht krijgt maar veel meer non-food in allerlei vormen.

Kortweg samengevat als productveiligheid op mechanisch/technisch gebied.

Tussen neus en lippen door merkte hij op dat de opsporingsambtenaar die o.a. glijbanen in zwembaden controleerde één, van dienstwege verstrekte, zwembroek meekreeg. Waarvan acte.

Ook alcohol en tabak hadden prioriteit omdat gebruik hiervan de volksgezondheid schaadt.

Naast Lieneke en John was ook aanwezig de secretaris van het Collegebestuur Jan Homma die ons zelfs nog even toesprak namens het bestuur en daarbij meedeelde dat er een onderhoud had plaats gevonden met de directie van de V.W.A. en dat het verstrekken van een bijdrage voor de Senioren dagen de komende jaren was verzekerd. Kijk, met zo'n mededeling kun je vooruit.

Maar Jan had nog een tweede taak op zich genomen. De aanwezigen werden in twee groepen verdeeld die door hem en Lieneke werden rondgeleid door het gebouw. De bezoekers volgden hun gidsen trouw en oplettend en werden overstelpt met nieuws over het werk, het gebouw, de inrichting en de mensen die er werkten.

Dat was toch wel even iets anders dan in oude tijden maar ook kon je zo nu en dan ontdekken dat er weinig veranderd is in het ambtenaren leven.

Lieneke ontpopte zich als een betrokken vertegenwoordigster van het V.W.A.. De woorden kwamen als een waterval uit haar mond en er was praktisch niets te vragen waarop zij geen antwoord kon geven. Ja, zelfs moesten we haar even afremmen omdat de klok richting 12.30 uur liep, het geplande tijdstip om Zwijndrecht te verlaten.

Maar eerst werd nog een woord van dank uitgesproken tot John Vliegthart, Jan Homma en Lieneke Hoonhorst en als blijk van waardering een presentje en een enveloppe met inhoud overhandigd. Lieneke werd de gelukkige omdat de woordvoerder opmerkte dat hij de kussen die bij de overhandiging hoorden liever aan een vrouw dan een man gaf. Vervolgens werd de daad bij het woord gevoegd. De reis naar het Biesboschcentrum Dordrecht kon beginnen.

Een enkel probleempje maar over het algemeen was een ieder binnen de kortste keren op de juiste plaats.

Een uitnodigend zonnig terras met uitzicht op bos en water en de aangekondigde fluisterboot "de Halve Maen".

De schipper had bekend gemaakt dat men vanaf 13.15 uur aan boord kon komen. Voor velen werd daar snel gehoor aan gegeven want aan boord zou de maaltijd genuttigd worden en de laatste boterham was 's morgens rond 7.00 uur verorberd. Dus hier en daar hoorde men een maag knorren.

Aan boord, gezeten op het open dek en varend tussen de bomen, voelde men weinig wind, genoot men van de zon en kon je het water horen kabbelen, het riet horen ruisen en de vogels horen fluiten, dank zij onze 'fluisterboot'.

Op het benedendek was de salon gesitueerd en aldaar, aan het hoofd van de ruimte, stond het buffet opgesteld. In het menu was uiteraard de soep opgenomen maar dit keer geen kroket hetgeen een enkele deelnemer verbaasde. Maar men zou niets te kort komen want we werden verrast met een mooie, grote, stevige en zeer goed smakende bal gehakt.

Toen een ieder gezeten was vroegen de dames die het buffet 'bevrouwden' een ogenblik stilte en daarna begon de optocht langs het buffet.

En wat is een betere gelegenheid om te vlinderen dan onder het genot van een heerlijk broodje met rijkelijk beleg. En elke keer als je weer om een broodje ging kon je weer even ergens anders gaan zitten om zo steeds met andere 'vlinders' in aanraking te komen.

'Hot items' van meerdere gesprekken waren de afwezigheid van enkele trouwe deelnemers waarbij onderscheid werd gemaakt tussen leden en niet-leden.

Ziekte was de oorzaak van het niet aanwezig zijn van Geert Klein Goldewijk en Jan Ros met hun echtgenotes. Afzegging was tevens binnen gekomen van Dalhuizen en Terdu maar er werden nog enkele namen genoemd van trouwe deelnemers waarvan we niet wisten waarom ze niet aanwezig waren. Jammer natuurlijk maar het leven vraagt meer en ook wel eens de aanwezigheid op een andere plaats op hetzelfde uur.

De boottocht verliep groots, alhoewel er op het open water meer wind waaide waardoor niet iedereen buiten kon zitten. We hebben Dordrecht bekeken vanaf het water maar een enkeling is het één en ander ontgaan omdat het houden van gesprekken, het gezellig nieuws uitwisselen op de eerste plaats kwam.

Intussen werd er een aanslag op de drankjes voorraad van de Halve Maen gepleegd en werd het duidelijk bij het passeren van een sluis dat we weer huiswaarts keerden. Vandaar dat een ieder gevraagd werd om te verzamelen in de salon voor een laatste toespraak.

Een vast onderdeel van de Seniorenhappening omdat onze bestuursvertegenwoordiger, Antoon Scheffer, dan de organisatie bedankt en bekend maakt waar volgend jaar de happening zal plaats vinden.

Daar kon hij kort in zijn want de gevraagde vertegenwoordigers uit Enschede vroegen nog even bedenktijd. Ook Den Bosch en Alkmaar wilden nog even aanzien maar Goes deelde mede dat zij zich beschikbaar stelde als er geen anderen zich meldden. Antoon stak een pluim op de hoed van de organisatoren Harm en Ieke en dat werd door de aanwezigen ondersteund door een daverend applaus.

Bij het verlaten van de Halve Maen werd ons een presentje aangeboden in de vorm van een Dordse Schapekop, een heerlijke koek voorzien van een kaart met het verhaal over het ontstaan van deze naam. De bedoeling van dit present was natuurlijk ook de deelnemers bij het nuttigen van deze koek nog eens terug te laten denken aan deze heerlijke, zonnige dag.

Op het terras onder de parasols vonden de laatste gesprekken plaats en werden de laatste consumpties genuttigd. Een ieder straalde geluk en blijdschap uit.

Harm Dam had nog een klus. Hij ging enkele kaarten kopen om de zieke collega's de hartelijke groeten over te brengen van alle deelnemers en hun sterkte te wensen bij het opknapproces. Rond 18.00 uur werd het rustig in de Biesbosch en wijde omgeving.

Ook de "Halve Maen" deinde rustig aan de steiger met een voldaan gevoel. Mede namens Harm en Ieke, hartelijk dank voor jullie komst en tot volgend jaar, waar ook in ons steeds weer verrassende Nederland .

Herman S. uit Goes.

Lief en Leed

hoera een jongen!

op 6 april 2006 werd in Zuid-Scharwoude een zoon geboren.

Dhiren

is de zoon van Emiel Weidema en Rosita Sewdihal.

van harte namens het bestuur

hoera een meisje!

op 30 juni 2006 werd in Voorschoten een dochter geboren.

Stien Odilia

is de dochter van Marnix en Kirsten Beljaars

van harte namens het bestuur

In Memoriam

Gerhard Siemerink

Op maandag 15 mei 2006 overleed Gerhard plotseling, na slechts enkele jaren van zijn FPU te hebben kunnen genieten.

Gerhard was vrijwel zijn hele werkzaam leven in dienst van de Keuringsdienst van Waren te Enschede.

het bestuur van het College wenst de familie, vrienden en bekenden van Gerhard veel sterkte bij het dragen van dit verlies